

Caspari Center NYHETER

Juni 2016

Fra daglig leder

Elisabeth E. Levy

Kjære partnere og støttespillere av Caspari-senteret

Her på Caspari-senteret i Jerusalem har vi nettopp avsluttet nok et "Jesus the Jew"-kurs. Det var deltakere fra Danmark, Sverige, Finland og Taiwan, i tillegg til flere lokale. De fikk oppleve ti dager med undervisning om kristendommens jødiske røtter, og om Yeshua-troende jøder i dag og i de første århundrene.

Som en av deltakerne sa det: "Jeg har aldri tenkt over at Sønnen, Messias, som sitter ved Faderens høyre hånd, er en jøde".

Når vi i disse dager er vitner til en ny bølge av antisemittisme i mange land verden over, er det ekstra viktig at vi står opp og sier: "Aldri igjen". Kursene våre, som "Jesus the Jew", minner oss om at vi ikke må glemme hvor troen vår har sine røtter.

Takk for all støtte og forbønn for Caspari-senteret. Må Israels Gud velsigne dere fra Jerusalem.

Jødiske røtter kontra kontekstualisering

Messianske jøder kritiserer noen ganger kristne som pynter med juletre og påskeegg, - symboler som opprinnelig har et hedensk opphav. Samtidig finnes det kristne som har vanskelig for å forstå hvorfor man skal bry seg om Jesu jødiskhet. Tross alt identifiserte Jesus seg med alle nasjoner og frelsesbudskapet i Bibelen er universelt. Begge gruppene har et poeng, men det kan synes vanskelig å forene dem.

Opprinnelig var kristendommen jødisk. Jesus og disiplene etablerte ikke en ny religion. De første etterfølgerne av Jesus var jøder. Selv Paulus, som ble kalt hedningenes apostel, dro alltid til synagogene for å nå ut til jøder først. Når han talte til hedninger var de i de fleste tilfeller såkalte "gudfryktige", det vil si mennesker som kom til synagogen for å høre om Israels Gud. I følge Apg 21, virker det som om Paulus personlig var nøye med å følge Torahen. Samtidig underviste han med stor innlevelse frihet for hedninger, og frelse for både jøder og hedninger ved troen alene. Apostelmøtet i Jerusalem (Apg 15) bestemte at hedninger som kom til tro, ikke trengte å konvertere til jødedommen for å få del i fellesskapet.

Opprinnelig var kristendommen jødisk.

En av grunnene til at troen på jøden Jesus spredte seg så raskt i den antikke verden var faktisk evnen den hadde til å tilpasse seg ulike forhold og kulturer. Vi ser dette i de banebrytende ordene til Paulus når han beskriver hvordan han "kontekstualiserer seg selv" for evangeliets skyld:

"Enda jeg er fri og ikke underlagt noen, har jeg gjort meg til tjener for alle, så jeg kan vinne så mange som mulig. For jøder har jeg vært som en jøde, for å vinne jøder. For dem som er under loven, lever jeg som om jeg var under loven, for å vinne dem, enda jeg selv ikke er under loven. For dem som ikke har noen lov, lever jeg som om jeg var uten lov" (...) 1 Kor 9,19-23.

Tanker fra staben

Sanna Erelä

Kontekstualisering skjer når evangeliet møter nye kulturer. Når vi forkynner evangeliet er det i alle fall tre kontekster til stedet: Budskapetets bibelske kontekst, konteksten til taler og konteksten til lytter. Dette kan vi ikke overse hvis vi vil nå ut til nye mennesker med evangeliet.

Uten kontekstualisering vil ikke mennesker få et møte med Jesus som griper hjertet og endrer livet. Troen vil virke fremmed, kirken blir ikke rotfestet i kulturen og evangeliet vil ha problemer med å vinne fram. Slik er det alle steder der vi evangeliserer, både i muslimske land, i Israel, og i det tidligere kristne Europa og USA.

I løpet av de første århundrene ble jøder som trodde på Jesus en minoritet i en kirke som var dominert av ikke-jøder. Av ulike historiske årsaker fikk flere anti-jødiske ideer fotfeste i kirken som i stor grad vendte seg bort fra sine jødiske røtter. Som et resultat av dette, er vi nå i en situasjon der den opprinnelige meningen av bibelske tekster ofte er fremmed for folk. I en postmoderne verden kan også hver og en definere sin egen sannhet og i kontekstualiseringens navn kan man tolke Bibelen omtrent som man selv vil. I dag ser vi ofte en utglidning av kirkens teologi og kirken trenger derfor å finne tilbake til sine røtter - tiltross for at de bibelske tekstene ble skrevet for nesten 2.000 år siden. I denne prosessen trenger kirken at også jødene er en del av Kristi kropp.

Det vil alltid være spenninger mellom kontekstualisering og evangeliets jødiske opphav, men vi trenger dem begge. På sitt beste kan denne spenningen gi Guds navn mer ære.

Hvordan behandlet de deg i Tyskland, Alec?

Alec Goldberg
Israel-direktør

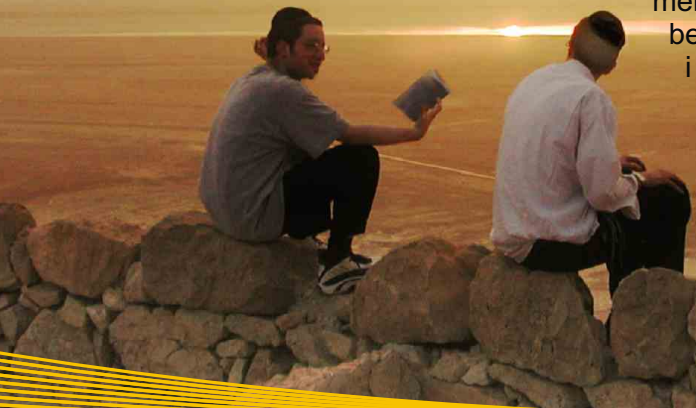

Dette spørsmålet fikk jeg fra en kollega i starten av en mail for en liten stund tilbake. Det hadde da bare gått en uke siden Yom ha-Shoah, dagen der vi minnes alle som døde under Holocaust. Jeg var fristet til å svare noe slikt som: "Mye bedre enn de behandlet folket mitt for noen tiår siden". Jeg hadde nettopp vært i Tyskland som gjestetaler på en nasjonal konferanse for messianske jøder tilknyttet EDI, Evangeliumdienst für Israel, - en av Caspari-senterets partnere.

Det som gledet meg mest med turen var å se det store antallet av tyskere som er medlemmer av messianske menigheter, og som også deltok på konferansen. De fleste av dem er gode venner av det jødiske folk, noen av dem har også en jødisk ektefelle, men det viktigste er at disse tyskerne, brødre og søstre i troen, er fylt av kjærlighet til mitt jødiske folk. Å se det er veldig frigjørende når man kjenner historien fra det tjuende århundret. Jeg hadde også flere andre, positive opplevelser i løpet av besøket. Den ene var da seks deltakere ble presentert. Tre av dem var menighetsledere og tre var medlemmer av en lokal menighet. Disse seks fikk spørsmål om den messianske bevegelsen i Tyskland. Et av behovene de nesten enstemmig ga uttrykk for, var behovet for teologisk utdanning - noe jeg som ansatt på Caspari-senteret gledet meg over.

Det var også oppmuntrende å høre en historie, som en jente fra Berlin fortalte meg, om en iransk familie som hadde flyktet til Tyskland og som nå trodde på Jesus. Jeg har hørt flere lignende historier fra mine europeiske venner, men det unike med akkurat denne familien var at de, etter å ha blitt desillusjonert av islam, tok i mot Jesus og de ble så en del av en messiansk menighet. Hvorfor? Jo, svarte de, fordi det startet med jødene! Det som likevel gledet meg aller mest var inntrykket jeg satt igjen med om utviklingen i bevegelsen. Under mitt forrige besøk i Tyskland for to år siden var mine jødiske brødre og søstre, som deltok på konferansen, veldig begeistret for jødedommen og alt som følger med den. For eksempel kipa, bønnesjal, jødiske spiseforskrifter, tradisjonell sabbats-liturgi, jødiske sanger og rabbinske fortolkninger av Bibelen. Undervisningen som ble gitt under sabbatsgudstjenesten den gangen, av en anerkjent leder i bevegelsen, handlet om kallet til de messianske jødene i Tyskland, og i resten av verden, og om den unike rollen vi jøder har i Kristi kropp. Jeg kunne absolutt dele begeistringen, men følte likevel at det var noe som manglet.

Dette året talte samme person under gudstjenesten lørdag, men budskapet var annerledes. Uten å fornekte betydningen av en jødisk identitet, var han likevel klar på at i årenes løp hadde den messianske bevegelsen i

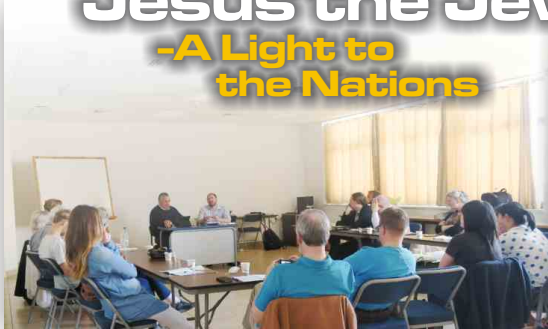

Tyskland flyttet oppmerksomheten bort fra Yeshua, hans kjærlighet og enheten i Kristi kropp, og over på jødisk tradisjon og identitet. Det var derfor et sterkt behov for å få prioriteringene i riktig rekkefølge igjen.

Det var så vidt jeg klarte å holde meg fra å rope et høyt "Amen" da han sa det. Men etter talen gikk jeg istedet bort til ham og takket ham. For meg var talen et tegn på en voksende modenhet, og en løsning på identitetsproblemerkene enhver Jesus-troende jøde møter før eller senere. Jeg dro tilbake til Israel med et større fremtidshåp.

Nytt fra Caspari

Jesus the Jew -A Light to the Nations

I april arrangerte vi "Jesus the Jew"-kurs her på Caspari-senteret. Det var et ti-dagers kurs for teologer, pastorer og andre interesserte.

Da Gud valgte å bli en av oss, gjorde han det inn i en konkret kulturell, sosial, økonomisk og politisk kontekst i Israel i det første århundret. Det er nødvendig å ha kunnskap om denne tiden for å kunne anvende teologien også inn i andre sammenhenger.

I løpet av kurset har vi forsøkt å forstå hva evangeliet betydde i sin opprinnelige kontekst slik at vi også kan formidle dette videre til nye generasjoner.

Det har vært meget oppmuntrende å lese tilbakemeldingene fra deltakerne i etterkant.

Her er noen sitater:

- "Et av livets beste opplevelser".
- "Kurset var meget godt og har gitt meg mange refleksjoner. Det var ikke alltid enkle spørsmål som ble diskutert, for eksempel den politiske konflikten og situasjonen for messianske jøder, og vi fikk heller ikke servert enkle svar. Jeg håper jeg kan ta kunnskapen med meg hjem og formidle den videre til andre".
- "Dette kurset vil jeg anbefale til mine svenske brødre og søstre!"

Vi på Caspari-senteret håper å se deg på vårt neste kurs fra 23. april til 4. mai 2018.

media review

Caspari Center utgir en ukentlig oppsummering av artikler skrevet i den israelske pressen som omtaler messianske jøder, jødisk-kristne relasjoner, misjonsarbeid og kristne i Israel. For å motta "Media Review" gratis (på engelsk) send e-post til subscriptions@caspari.com eller register deg på vår nettside: <http://caspari.com/new/index.php?/Resources/media-review.html>

Anti-misjonsaktivitet

Zman Ma'ale, April 7, 2016

Ma'ale Adumims rabbiner, Rabbi Yehoshua Katz, har skrevet et åpent brev til innbyggerne i byen som en respons på at ulike typer misjonsmatriell er blitt delt ut. Han ønsket å advare innbyggerne om at "de som står bak distribusjonen er forførrere med baktanke om å lede uskyldige eller uvitende mennesker på avveier".

Arkeologi

Israel Hayom; Haaretz, April 20, 2016

Tolv år gamle Neshama Spielman fant for fire år siden en 3.200 år gammel egyptisk amulett da hun og familien var på en utflukt til de arkeologiske utgravningene Temple Mount Sifting Project i Jerusalem. Arkeologer har nå slått fast at amuletten bærer navnet til farao Thutmose III. "I år vil det å feire jødisk påske være ekstra meningsfullt for meg", sa tolvåringen etterpå.

Devotional thoughts

Michelle Van Loon

Administrator, USA

Et rop om nåde

To menn gikk opp til tempelet for å be. Den ene var fariseer og den andre tollere. Fariseeren stilte seg opp for seg selv og ba slik: "Gud, jeg takker deg for at jeg ikke er som andre mennesker, de som svindler, gjør urett og bryter ekteskapet, eller som den tolleren der. Jeg faster to ganger i uken og gir tiende av alt jeg tjener". Tolleren sto langt unna og ville ikke engang løfte blikket mot himmelen, men slo seg for brystet og sa: "Gud, vær meg synde nådig!" Luk 18,10-13.

Prøv å se for deg situasjonen når Jesus forteller denne lignelsen. En mann tynget ned av sine egne feil og mangler kommer inn på den åpne tempelplassen. Kanskje er mannen ung, i sin beste alder, men i dag beveger han seg som om han var en gammel mann preget av leddgikt fordi han bærer en usynlig byrde innvendig. Han nærmer seg målet og tårene han har kjempet med for å holde inni seg, triller ned over ansiktet.

Han begynner å gråte og klarer ikke å gå lengre. Mannen bryter ut i bønn og strekker armene fram som om han griper etter en livbøyle, før han gråter igjen. Plutselig slår han seg selv på brystet med knyttet hånd. Han gjentar bevegelsen, igjen og igjen. Først slår han med venstre hånd, deretter slår han med høyre. Slikt kroppsspråk var det normalt kun sørgende kvinner som gjorde i hans kultur. Det var et ytre tegn på et knust hjerte.

På samme åpne plass står en annen mann, en åndelig leder. Han er modig og stolt. Denne mannen kan ikke la være å se hvordan denne uønskede synderen oppfører seg. Den plettfriske mannen var vant til å leve ut sitt åndelige liv som om han stod på en scene og bare ventet på applaus. Men nå, helt plutselig, var ikke oppmerksomheten lenger på ham. Og han likte det ikke. Da han ser seg over skulderen, bort på mannen som gråter, får han et irritert uttrykk, før han straks tar seg sammen. Han er jo en profesjonell, tross alt.

Den åndelige lederen ønsker at alle på plassen skal vite at det finnes bare en riktig måte å forholde seg til Gud på. Den høylytte gråtningen fra mannen bak ham er nemlig ikke måten å gjøre det på. Med kroppsspråket forsøker han å vise hvordan man skal be korrekt. Ansiktet er vendt oppover, hendene er åpne og han fortsetter å snakke mot himmelen. Samtidig er den andre mannens rop om hjelp fra Gud nærmest umulig å ignorere.

Lederen gjør et siste forsøk på å gjenvinne oppmerksomheten fra folkene rundt. Han rister armen avvisende mot den gråtende mannen, en armbevegelse som sier: "Se en annen vei. Han kan ikke vise dere veien til Gud, men det kan jeg". Deretter snur han seg og fortsetter bønnen med sine perfekt innøvde ord. Oppmerksomheten fra folkene rundt er igjen tilbake på lederen mens han ber. Vel, i alle fall oppmerksomheten fra de fleste.

Samtidig ligger den gråtende mannen på bakken og ber fra dypet av sitt hjerte de ordene Gud håper å høre fra hver og en av oss som ønsker å ha fellesskap med ham: "Gud, vær meg synde nådig!"

Bønne-emner: Vær med å be for:

- Planlegging og påmelding til kurset for MF-studenter, her på Caspari-senteret, som skal arrangeres våren 2017.
- Jødene og den messianske bevegelsen i Europa.
- Guds veiledning for arbeidet vi driver.
- Fred i Jerusalem, Israel og hele Midt-Østen.

Caspari Center • for bibelske og jødiske studier • ללימודי המקרא והיהדות • מרכז כספרי

55 HaNevi'im St., PO Box 46, Jerusalem 9100001, Israel • Telefon: +972 2-6233926 • Faks: +972 2-6251933 • E-post: caspari@caspari.com • www.caspari.com

Vårt USA-kontor: PO Box 147, Wheaton, IL 60189 USA • Telefon: +1 630-668-3328 • Faks: +1 630-668-6473 • E-post: caspariUSA@caspari.com

Utruster Hans folk til tjeneste så Messias' kropp bygges opp. Ef 4,12

Ønsker du mer informasjon om Caspari Center og vårt arbeid ta kontakt: E-post: caspari@caspari.com, nettside: www.caspari.com. Du kan støtte vårt arbeid gjennom forbønn, volontørtjeneste og gaver. Send din gave til Den Norske Israelsmisjon, kontonr.: 3000.15.24425 (merk "Gave - Caspari")